

minister oprullede af denne unge Piges Tilværelse her i København, gjorde jo et stærkt Indtryk, men den ærede Justitsminister vilde have kunnet fremkalde et endnu stærkere Indtryk, hvis han havde beskæftiget sig med de Forhold, under hvilke den unge Pige levede i den Landsby, hvor hun tjente. Det er jo saa heldigt, at Forhørsakterne her give tilstrækkelige Oplysninger, bidrage til at tilvejebringe nogenlunde Klarhed over, hvorfor det gik den unge Pige saa galt, da hun kom bort fra Pladsen derude. Det oplyses nemlig i Forhørsakterne, at Kommissionen ved sin Opdager har ladet afhøre nogle Mænd og Kvinder, der bo i Nærheden af den paa-gældende Gaardmandsenke, hvor Veronika tjente. Der er f. Eks. Husmand Chr. Nielsen, Melgaardhus. Han siger, at Westergaards Enke „har skiftet Karle 7 Gange, siden hendes Mand døde for 2 Aar siden. Hun skal have vanskeligt ved at holde Folk og er nok noget skrap og slem til at skænde. Komparenten kender hende ikke personlig“. Gaardbestyrer Johan P. Laust, Store Brusen, Mejrup, som bor tæt ved Westergaards Enke, synes, „at hun er noget slem til at skænde, og han ved, at hun har vanskeligt ved at holde Folk; siden Komparenten i Sommer overtog den Gaard, han bestyrer, har hun haft 3 Karle. Hun er hidsig og gnaven. Komparenten kender Veronika og har af og til talt med hende i Marken. Han har set hende arbejde i Marken, ved Roerne og med Kreaturerne, og han kan sige, at Veronika er en flink og dygtig Pige, rask og flittig ved sit Arbejde. Hun var ogsaa lidt rask i Munden, men dog en rar Pige. Hun beklagede sig en Dag til Komparenten over, at Westergaards Enke havde slaaet hende med et Kостейskaff“. Gaardmand Niels Larsen, Skovhus ved Mejrup, har hørt, at Westergaards Enke „skal være vanskelig at gøre tilpas for sine Folk. Det er dog kun Folkesnæk, mener Komparenten“. Gaardmand Christen Mogensén siger, at hun „skifter ganske vist noget ofte, men det er jo heller ikke saadan for en Kvinde at holde Folk“. Gaardmand Chr. Viims Hustru siger, at „hun har haft mange Karle det sidste Aars Tid. For nogle af disse Karles Vedkommende skal det nok være, fordi de vare slemme til at svire, men det er kun noget, hun har hørt. Det er jo vanskeligt for en Enke at klare sig igennem, ogsaa hvad Folkene angaar, mener Komparentinden, og heri kan Grunden vel ogsaa søges til, at hun skifter saa ofte; der mangler Respekt“.

Naar man erindrer, at det er væsentlig Gaardmandsfolk, der udspørges, kan man, tror jeg, trygt gaa ud fra, at de ikke have sagt for meget om Westergaards Enke. Den unge Pige er henvist til et Kammer, der er saa svinsk, at man vanskeligt vil kunne finde Mage dertil i dette Land. De 3 Mænd, som hente hende, 3 Arbejdere fra Holstebro, finde hende i den frygteligste Forfatning, hun er klædt i Laser, i høj Grad smudsig, fyldt med Utøj. Naar denne unge Pige saa hurtigt gaar til Grunde i København — hun vilde være gaaet til Grunde, enten hun var kommen derfra den Gang eller om et Aar eller to, hun vilde rimeligvis have været endnu mere demoraliseret, hvis hun var bleven længere hos Westergaards Enke —, saa maa man søge Forklaringen i, at hun bl. a. ikke har lært noget ordentligt paa „Hebron“. Pigerne lære f. Eks. ikke Madlavning, ikke Husholdningsgerning. Det eneste, de lære ordentligt, er at skrive og huske Salmever, ellers lære de egentlig ikke andet end at slide rigtig groft. Nu oplyser et af disse Vidner, Gaardbestyrer P. Laust, at han gerne vilde have haft denne Pige i sin Tjeneste, men hun maa ikke komme af den daarlige Plads, Fru Bransholm forbyder hende at komme til en god og human Husbond. Hun maa ikke komme bort fra de daarlige Forhold, under hvilke hun lever. Denne unge Pige er Gang efter Gang Genstand for Tilnærmelser fra de Karle, som findes paa Gaarden, og om hvilke det hedder, at de vare slemme til at svire. En ung 16-aarig Pige, der vokser op under disse Forhold, vil meget let falde.

Jeg tror, det vil være af ganske overordentlig Betydning, om man kunde faa opklaret i det Udvalg, der bliver nedsat om denne Sag, hvorledes de Pladser, Pigerne have været anbragte i, have været, og om man, som jeg antydede i Gaar, overhovedet kunde faa Oplysninger om, hvorledes det senere er gaaet disse Piger, efter at de ere komne bort fra „Hebron“. De Penge, som vi bevilge paa Finansloven, og som bevilges af Kommuner eller ydes af private, gives dog til Børnenes Opdragelse, og der er, synes jeg, Grund til at hæfte sig ved den Omstændighed, at det Gang efter Gang kan paavises, at i Stedet for, at de unge Piger skulde opdrages til gode Kvinder, viser det sig, at de tværtimod have saare let ved at gaa til Grunde, saa snart de komme bort fra de Forhold, hvorunder de levede.

Det er ikke alene Veronikas Forhold,